

и се праметна презглава на трети клонъ, оттамъ на другъ — и все нататъкъ отъ дърво на дърво. По едно време спрѣ, изгледа ни, нададе нѣкакъвъ смѣхъ и из-

Маймуната пакъ се скри и надзърна
отсамъ дървото

чезна въ клонищата къмъ рѣката. Докато се взирахме следъ нея, дочухме много викове, които се преливаха въ общъ крѣсъкъ. Забързахме и наскоро стигнахме до брѣга. Какво да видимъ! На стотина метра отъ насъ много маймуни, наловени една друга за краката и опашките, образуваха мостъ презъ рѣката, отъ едно

отсамно до друго отвѣдно дърво. Тъкмо сега по гърба имъ пълзѣха малките маймунчета, за които бѣше образуванъ мостътъ. Когато премина и последното, отсамната голѣма маймуна се отпусна, мостътъ се люшна нататъкъ, маймуните се изловиха за отсрещните клонища и се прѣснаха изъ гората.

„Бре! — учудихъ се азъ — значи вѣрно било това, гдето сме чели за маймуните изъ читанките!“

„Нашата маймуна навѣрно бѣше тѣхниятъ пазачъ“

„Ако не бѣхме я пропждали, щѣхме да ги видимъ отблизу, а?“